

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1446/2020
06.03.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божицара Вујичића, председника већа, Јелице Бојанић Керкез и Јелене Боровац, чланова већа, у парници тужиоца мал. АА, чији је законски заступник мајка ББ, обоје из ..., чији је пуномоћник Јасмина Димитријевић, адвокат из ..., против туженог ВВ из ..., чији је пуномоћник Мирољуб Трајковић, адвокат из ..., ради измене одлуке о издржавању, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 369/19 од 23.10.2019. године, исправљене решењем истог суда Гж2 369/19 од 30.12.2019. године, у седници већа одржаној дана 06.03.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 369/19 од 23.10.2019. године, исправљене решењем истог суда Гж2 369/19 од 30.12.2019. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж2 369/19 од 23.10.2019. године, исправљеном решењем истог суда Гж2 369/19 од 30.12.2019. године, одбијене су, као неосноване, жалбе парничних странака и потврђена пресуда Основног суда у Неготину П2 275/18 од 03.07.2019. године, којом је обавезан тужени, да на име свог дела доприноса у издржавању мал.тужиоца, плаћа износ од по 18.000,00 динара месечно, сваког 01.-05. у месецу за текући месец, уплатом на рачун законске заступнице мал.тужиоца мајке ББ који се води код Banke Intesa a.d., Београд, почев од 05.11.2018. године, као дана подношења тужбе па убудуће, све док за то постоје законски услови или док се ова пресуда не измени, заједно са припадајућом законском затезном почев од доспелости сваког појединачног месечног износа до исплате, с тим што је доспеле, а неисплаћене рате дужан да исплати у једнократном износу, са законском затезном каматом. Утолико је измењена правноснажна извршна пресуда Основног суда у Неготину П2 27/13 од 01.07.2013. године у ставу

четвртом изреке. Истовремено је одбијен, као неоснован, тужбени захтев за више од досуђеног, а до траженог месечног износа од 25.000,00 динара, плаћањем на исти начин и истом динамиком, са законском затезном каматом на сваки месечни износ, као и захтев за исплату разлике у једнократном износу потраживања по истом основу са законском затезном каматом. Обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ 17.014,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду, у смислу члана 408. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011, 49/2013-УС, 74/2013-УС, 55/2014, 87/2018, у даљем тексту: ЗПП) Врховни касациони суд је оценио да ревизија тужиоца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Неосновани су наводи ревизије да је у поступку пред другостепеним судом учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези члана 387. став 1. ЗПП, односно да другостепени суд није одлучио о жалби тужиоца изјављеној против првостепене пресуде. Другостепени суд је у образложењу побијане пресуде изнео разлоге за одбијајућу одлуку о жалби тужиоца изјављеној против првостепене пресуде, а омашку, учињену приликом писања отправка пресуде, да у изреци наведе да се одбија као неоснована жалба тужиоца, је исправио решењем од 30.12.2019. године.

Према утврђеном чињеничном стању, пресудом Основног суда у Неготину П2 27/13 од 01.07.2013. године, након развода родитеља, мал. тужилац је поверен мајци на самостално вршење родитељског права, док је тужени обавезан да на име свог дела доприноса у издржавању тужиоца месечно плаћа износ од 14.000,00 динара, почев од 30.01.2013. године па убудуће. У то време тужилац је имао 11 година и похађао је пети разред основне школе.

Малолетни тужилац је рођен 2002. године, има 17 година и ученик је трећег разреда средње ... школе, врло добар је ђак, примереног владања. Његове месечне потребе процењене су на месечни износ од 33.000,00 динара и односе се на задовољење потреба за исхраном, одржавањем хигијене, одевањем, набавком школских уџбеника, прибора и излазака са вршњацима.

Мајка тужиоца је рођена 1977. године, у радном је односу у ... и остварује месечну зараду у нето износу од 39.253,38 динара. Живи у стану своје мајке са мал. тужиоцем и мајком, која је пензионер са месечним износом пензије од 18.148,40 динара. Не поседује непокретности на своје име.

Тужени је рођен 1976. године, живи у кући свог брата. У време доношења претходне пресуде био је суоснивач и члан друштва ..., а уговором о преносу удела закљученим 11.12.2013. године пренео је свој удео од 50% стицаоцу, снаји ГГ. Тужени је у радном односу код овог привредног друштва, где ради као ..., са месечном зарадом од 27.165,00 динара. Издаје у закуп пословни простор у ..., по ком основу остварује месечни приход закупнине од 200 евра.

Тужени и мал. тужилац су у добрим односима, редовно се виђају и чују телефоном, а тужени, поред тога што по претходно донетој пресуди редовно доприноси издржавању мал. тужиоца, подмирује и задовољење потреба тужиоца за куповином гардеробе и технике, даје му џепарац, плаћа му екскурзије, зимовања и летовања и даје му новац за све остало што тужилац од туженог тражи, што ни тужилац ни мајка тужиоца током поступка нису спорили.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови применом материјалног права из чл. 164. Породичног закона оценили да су испуњени услови за измену висине издржавања и повећање обавезе туженог да доприноси издржавању мал. тужиоца.

На страни тужиоца су се, од доношења претходне пресуде о издржавању, промениле околности утолико што је тужилац тада имао 11 година и похађао је пети разред основне школе, а сада има 17 година и ученик је средње школе, па су се у складу са његовим календарским узрастом повећале и његове месечне потребе, утврђене на месечни износ од 33.000,00 динара.

Неосновано се ревизијом тужиоца указује да су испуњени услови да се допринос туженог издржавању мал. тужиоца утврди у већем месечном износу од износа на који је тужени обавезан.

Нижестепени судови су правилном применом члана 160. Породичног закона ценили све околности на страни тужиоца, као повериоца издржавања и околности на страни оба родитеља, као једнаких дужника издржавања, које су од значаја за оцену могућности сваког од родитеља да доприноси издржавању свог мал. детета. Како је таква оцена заснована на савесној и брижљивој оцени сваког доказа засебно и свих доказа као целине, што је видљиво из образложења првостепене пресуде, по оцени Врховног касационог суда, износ на који је тужени обавезан није прениско одређен и супротно наводима ревизије не преваљује терет издржавања мал. тужиоца само на његову мајку, имајући у виду да законску обавезу издржавања имају оба родитеља као и износе прихода које они остварују.

Удовољење захтеву у већем износу од досуђеног не би било у складу са критеријумима прописаним Породичним законом, правилно утврђеним према потребама тужиоца на месечном нивоу и могућностима туженог, као дужника издржавања.

Приликом одлучивања, Врховни касациони суд је ценио остале наводе ревизије, али их није посебно образлагао, јер су били предмет оцене другостепеног суда у поступкју одлучивања о жалби тужиоца, коју прихвата и овај суд.

Из наведених разлога, применом члана 414. ЗПП, одлучено је као у изреци пресуде.

**Председник већа-судија
Божидар Вујичић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**